

УДК 007:316.77:327.8:7(477)»20»
DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.6.2/60>

Обласова О. І.

Університет митної справи та фінансів

Ривліна В. М.

Університет митної справи та фінансів

ОСОБЛИВОСТІ КРОСКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ

Стаття присвячена дослідженню особливостей кроскультурної комунікації сучасної української мистецької дипломатії. Констатовано, що мистецька дипломатія, як елемент м'якої сили, тобто здатності країни бути привабливою на міжнародній арені завдяки своїм цінностям та ідеалам, своїй культурі та мистецтву потребує налагодженої комунікації, що відповідає рівню розвитку світової спільноти та її запитам. Наголошено, що на сучасному етапі розвитку суспільства головною платформою для кроскультурної комунікації є нові медіа. З'ясовано, що українська мистецька дипломатія, розвиток якої активізувався у зв'язку з соціально-політичними трансформаціями протягом 2010-х – початку 2020-х рр. реалізується завдяки колаборації державних (Міністерство культури та інформаційної політики, Міністерство закордонних справ, Український інститут), громадських і приватних організацій та ін. Виявлено пріоритетні напрями української мистецької дипломатії: репрезентація багатого культурно-мистецького спадку, художніх, театральних та ін. здобутків України, захист і популяризація культурної спадщини, налагодження діалогічної форми кроскультурної взаємодії з іншими країнами. За результатами дослідження доведено, що представлені Україною міжнародні проекти в рамках мистецької дипломатії засвідчують синтез традицій та інновацій, відкритість сучасним цифровим технологіям і шанобливе ставлення до національних традицій. З початком повномасштабного воєнного вторгнення російських військ на територію України мистецька дипломатія постає в першу чергу засобом повернути увагу світової спільноти до: злочинів проти українського народу, руйнування культурної спадщини, деколонізації національної культури, свободи та безпеки дітей, відновлення історичної справедливості щодо українських митців.

Ключові слова: кроскультурна комунікація, мистецька дипломатія, інтернет-технології, контент, нові медіа, світова спільнота, міжнародні проекти.

Постановка проблеми. Культура і мистецтво в різноманітних проявах завжди використовувалися державами як інструмент зовнішнього впливу та засоби самоствердження. Мистецька дипломатія є частиною культурної дипломатії – пропаганда серед закордонної спільноти іміджу і політики країни – та одним із найдавніших напрямів організованої людської діяльності, незважаючи на те, що термінологічна база сформувалася наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. Завдяки новим технологіям, зокрема інтернету, характерним стає зміщення в культурній політиці, спрямоване на заохочення форм мистецького самовираження, що наділені потенціалом потужного впливу.

Українська мистецька дипломатія, активізація якої пов'язана з соціально-політичним та євроінтеграційними процесами в країні, набула особливого значення після початку повномасштабних дій в ході російсько-української війни 24 лютого

2022 р. Важлива роль в цьому процесі належить кроскультурній комунікації та специфіці її реалізації засобами соціальних медіа. Актуальність дослідження визначається необхідністю теоретичного узагальнення практичних здобутків української мистецької дипломатії з позицій соціальної комунікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє констатувати значний науковий інтерес українських вчених до різноманітних питань, пов'язаних з кроскультурною комунікацією та мистецькою дипломатією. Зокрема мова йде про статтю Г. Луцишина та А. Гончарука [9, с. 25–30], що присвячена розвитку культурної дипломатії в сучасній Україні та розгляду діяльності інститутів культурної дипломатії; В. Рубана, в якій автор аналізує події та проекти сучасного танцю України в контексті культурної дипломатії та визначає їх культурно-історичний вплив [13, с. 270–285];

А. Іващук – дослідниця простежує висвітлення української культури в міжнародному інформаційному середовищі та, на основі кроссекційного опитування оцінює погляди на культурний імідж України та дипломатію [7, с. 251–263]; В. Редя окреслює ключові аспекти та форми участі українських митців-музикантів у створенні міжнародного іміджу сучасної України та налагодженні дієвих контактів зі світовою культурною спільнотою [12, с. 153–160]; особливості використання українського театрального мистецтва як інструменту культурної дипломатії присвячена публікація В. Неволова та В. Пацунова – авторами розроблено аспект міжнародного фестивального руху [11, с. 94–103]; Є. Водякіна (дослідник аналізує сучасні театральні проекти, що стали важливими спробами українських митців розповісти світовій громадськості правду про російсько-українську війну) [16 с. 28–34] та ін. Проте, незважаючи на важливість внеску названих вище науковців у розробку означеної проблематики, багато аспектів кроскультурної комунікації в сучасній українській мистецькій дипломатії лишаються недостатньо висвітленими, що зумовлює актуальність подальших наукових досліджень.

Постановка завдання. Мета статі – виявити особливості кроскультурної комунікації української мистецької дипломатії на сучасному етапі.

Методи дослідження. Специфіка теми статті зумовила доцільність застосування міждисциплінарного та системного підходів, що дозволило розглянути мистецьку дипломатію як складну цілісну систему. Розв'язання дослідницьких завдань забезпечено завдяки таким науковим методам, як аналітичний метод, типологічний метод, метод причинно-наслідкового аналізу, метод теоретичного узагальнення та ін.

Виклад основного матеріалу. Протягом 2010-х – першої половини 2020-х рр. під впливом прискорення глобалізаційних процесів кроскультурна комунікація стає складовим компонентом сучасного мистецтва, що стало причиною розвитку художньої творчості як основи культурної взаємодії та інновацій.

Особливості кроскультурної комунікації, концепція якої сформувалася на початку ХХ ст. у культурологічних дослідженнях, і з прискоренням глобалізації стала однією з основних тем в соціальних науках, комунікаційних дослідженнях та мистецтві, полягають у взаємодії та комунікації між різними культурними середовищами [14]. Автором терміну «кроскультурна комунікація» є Е. Холл, і визначається як «ідеальна мета, до

якої повинна прагнути людина в своєму бажанні якомога краще та ефективніше адаптуватися до навколишнього світу» [3, р. 24]. Важливу роль кроскультурна комунікація на сучасному етапі відіграє в контексті мистецької дипломатії.

Використання терміну «мистецька дипломатія» є досить новим, хоча ця форма м'якої сили існує протягом багатьох століть, оскільки дослідники, мандрівники, торговці, вчителі та митці, які принесли свою культуру по всьому світу, можуть вважатися живими прикладами перших «мистецьких дипломатів». Водночас оскільки мистецька дипломатія є складовою більш широкого поняття «культурна дипломатія», на основі вивчення наукової літератури, можна запропонувати її трактування як використання державних інструментів для проектування сприятливого іміджу нації в очах громадськості, а особливо лідерів громадської думки, таких як політики, ЗМІ, бізнес-спільнота та (в деяких випадках) інтелектуали, інших країн засобами сприяння репрезентації багатого спадку, мистецьких здобутків протягом історичного розвитку держави, а також творів та практик сучасного мистецтва. Завданням мистецької дипломатії є отримання впливу та союзників через мистецтво, підвищення видимості країни та одночасне сприяння інтернаціоналізації (хоча й не завжди навмисній) її культурного життя на національному рівні. Багато країн давно визнають важливість мистецтва з дипломатичної точки зору.

В більш детальному розгляді мистецьку дипломатію можна трактувати як план дій, що спирається на обмін ідеями, цінностями, традиціями та іншими аспектами культури і мистецтва чи ідентичності територіальної громади та використовує цей обмін, як для зміцнення соціально-культурних відносин та співпраці, так і для просування національних інтересів за межами країни.

Взаємодія між народами, обмін мовами, ідеями, мистецтвом та соціальними структурами протягом історії покращували відносини між різними групами. Взаємне визнання мистецьких цінностей між країнами пропонує чудові можливості для соціального та економічного розвитку, політичного та культурного обміну, гуманітарного зростання та мирного співіснування. Кінцевою метою мистецької дипломатії є сприяння миру та стабільності в усьому світі через кроскультурні відносини. У все більш глобалізованому та взаємозалежному світі, де технології дозволяють мати дедалі ширший доступ, сприяння та покращення відносин і співпраці між найрізноманітнішими культурами може стати синонімом гарантії миру.

Мистецтво може відігравати важливу роль у формуванні тону та характеру міжкультурних відносин. З одного боку, воно забезпечує середовище, через яке можна відчувати та інтерпретувати культурну спадщину та ідентичність, а з іншого боку, створює унікальний простір для митців, аудиторії та зацікавлених сторін у сфері культурного менеджменту, щоб зібратися разом на нейтральній платформі.

Однією з найважливіших функцій мистецької дипломатії є встановлення та розширення взаємних знань між людьми. Окрім того, мистецька дипломатія сприяє:

- покращенню обізнаності (спонукає людей задуматися про країну та оновлює їх уявлення про неї); посиленню визнання (створює позитивне сприйняття країни та спонукає інших бачити проблеми з точки зору її населення);

- сприяє залученню людей (заохочує людей розглядати країну як привабливе місце для туризму та навчання, а також купувати її продукцію та дотримуватися її цінностей);

- впливає на поведінку людей (спонукає компанії інвестувати, заохочує громадську підтримку позицій країни та переконує політиків звернутися до неї як до союзника) [1, с. 25].

Мистецька дипломатія відкриває нові горизонти. З виключного інструменту завоювання та підкорення державами і урядами вона перетворилася на інструмент поширення культури і мистецтва, важливою частиною культурного обміну між країнами. Здатність розуміти та приймати мистецькі цінності різних культур і суспільств дозволяє розвивати міцні та тривалі відносини обміну. Мистецька дипломатія – це м'яка сила, що здатна впливати та створювати додану цінність не лише для світової репутації країни, міста чи культурної установи, але й для її економіки.

Протягом останніх десятиліть зростає усвідомлення необхідності української держави захищати власну культурну спадщину, з одного боку, та відкривати її для світу, з іншого. Важливе сприяння в цьому процесі здійснюють не лише державні (Міністерство культури та інформаційної політики, Міністерство закордонних справ, Український інститут), але й різноманітні неофіційні структури, від приватних осіб, до асоціацій, фондів та ін.

У контексті сучасного мистецтва кроскультурна комунікація стосується взаєморозуміння, обміну цінностями та зіткнення естетичних концепцій між різними культурними групами через форми мистецтва [14]. Ця комунікація передба-

чає не лише передачу традиційної культури, але й відображає плинність та складність культурної ідентичності в сучасному суспільстві. В умовах глобалізації митці все частіше використовують транскордонні культурні ресурси, поєднуючи різноманітні художні мови та символи для створення нових художніх форм та виразів. Процес кроскультурної комунікації є динамічним і постійно перебуває під впливом соціальних, політичних, економічних та технологічних факторів. Наприкінці ХХ ст. швидкий розвиток інформаційних технологій та глобалізація ще більше поглибили кроскультурну комунікацію, дозволивши мистецтву з різних регіонів та культур вийти за межі часових та просторових кордонів та швидко поширюватися, впливаючи на світову аудиторію. Ключем до цього процесу є подолання мовних та символічних бар'єрів через культурну адаптацію та комунікацію, сприяючи гармонійному співіснуванню мультикультурних елементів у творах мистецтва [4, р. 202]. Однією з важливих форм культурної взаємодії в сучасному мистецтві є культурне взаємопроникнення. Цей механізм кроскультурної взаємодії поширюється за межі образотворчого мистецтва на інші форми мистецтва, такі як кіно, музика, танець та мистецтво нових медіа. Наприклад, як стверджують науковці [14], зростання цифрового мистецтва та відеоарту дозволяє митцям поєднувати глобальні інформаційні технології з традиційними культурними символами, створюючи твори мистецтва з глобальною перспективою та культурною інклюзивністю. Крім того, механізм культурної взаємодії також очевидний у глобалізації артринку та виставкових просторів. На міжнародних платформах, таких як художні ярмарки та бієнале, митці з усього світу демонструють свої міжкультурні творіння. Цей механізм не лише сприяє різноманітності художньої творчості, але й посилює резонанс та визнання міжкультурних творів мистецтва з боку світової аудиторії.

Привернення уваги до багатого культурно-мистецького спадку та художніх здобутків України лишалося пріоритетним напрямом в 2010-х рр. – на початку 2020-х рр. Одним із найбільш показових прикладів, що демонструють залучення сучасного інструментарію інноваційних цифрових технологій з метою посилення кроскультурної комунікації в українській мистецькій дипломатії стала мультимедійна імерсивна виставка «Імерсивний світ українського мистецтва», що відкрилася у жовтні 2022 р. в канадському осередку української культури та освіти (Вінніпег). В експозиції представ-

лені твори поета, філософа і художника Т. Шевченка, а також відомої художниці, представниці «народного примітивізму» М. Приймаченко [6].

Значний внесок в розвиток української мистецької дипломатії здійснили театральні колективи, які активно представляють сучасний український театр (як професійний, так і аматорський) на міжнародних фестивалях, зокрема Міжнародному неконкурсному фестивалі «Творчість об'єднаних народів» (Німеччина), Всесвітньому фестивалі «Зображення підводного світу» (Франція) [16 р. 29], щорічних європейських міжнародних театральних фестивалях: Единбурзькому фестивалі (Великобританія), Авіньонському фестивалі (Франція), Зальцбурзькому фестивалі (Австрія), Дрезденському фестивалі (Німеччина) та ін. Станом на кінець 2010-х рр. в Україні діяло понад 35-ть щорічних театральних фестивалів, що проводилися в 18-ти містах країни, зокрема «Тернопільські театральні вечори», «Різдяна містерія», «Золотий Лев», «Мельпомена Таврії», «Гоголь FEST» та ін. [11, р. 98]. Варто зазначити, що завдяки різноманіттю напрямів названих фестивалів, міжнародна спільнота змогла сформуванати враження не лише про традиційний драматичний репертуарний театр України, а й про альтернативні постановки та постановки за творами сучасних вітчизняних драматургів. У свою чергу це засвідчило обраний Україною напрям євроінтеграції з дотриманням шанобливого ставлення до національних традицій.

Початок російської агресії став причиною розширення функціоналу української мистецької дипломатії з необхідного інструменту для вираження та поширення мистецького спадку і сучасних артпрактик, встановлення форми діалогу з іншими країнами на один із засобів привернення уваги світової спільноти до воєнних злочинів, які відбуваються на території українських земель. Зокрема, основними меседжами є руйнування культурної спадщини та деколонізація української культури [15].

Одним із сегментів вистави «Україна: рік стійкості, культура опору», що відбулася в лютому 2023 р. у французькій галереї «Гранд Пале» стала інсталяція «Україна: земля хоробрих» (продюсери Н. Делієва та В. Костюк, креативна директорка Т. Пода). Основою створення мультимедійної інсталяції стали фото- та документальних матеріалів воєнних журналістів (С. Лойко та Д. Козацького) [6]. Цифрові технології в експозиції відіграли важливу роль, оскільки саме створення імерсивного простору [5, с. 138] посприяло мож-

ливості не лише продемонструвати світової спільноті правдиві свідчення про війну в Україні, але й дозволило відвідувачам зануритися в емоційний стан українців [2].

Відновлення історичної справедливості та репрезентація діяльності українських митців, які тривалий час вважалися представниками російської культури в світовому масштабі – один із важливих напрямів сучасної мистецької дипломатії. Завдяки діяльності вітчизняних мистецтвознавців та висвітлення результатів їх наукових досліджень засобами нових медіа світова спільнота отримала можливість по-новому поглянути на творчість К. Малевича, І. Крамського, І. Рєпіна, М. Пимоненка, О. Екстер, А. Куїнджі, А. Веделя, М. Березовського, Д. Бортнянського та ін., в основі якої українські традиції. Одним із прикладів практичного втілення теоретичних напрацювань у цьому напрямі стала зміна назви картини Е. Дега «Російські танцівниці» на «Танцівниці в українському вбранні» (Національна галерея у Лондоні та Метрополітен музей в Нью-Йорку) [8].

Одним із важливих питань сучасної української мистецької дипломатії після 24 лютого 2022 р. є розширення міжкультурної комунікації з країнами Африки та Латинської Америки, що має на меті репрезентацію національних цінностей України та звернення за підтримкою до всієї світової спільноти, не обмежуючись США, Канадою та країнами Європи. Основний акцент в мистецькій дипломатії зроблено на точках перетину спільних цінностей. Так, наприклад, у 2024 р. в ПАР відбувся концерт Free the Children (організатори Український інститут та південноафриканський приватний неприбутковий фонд NIROX), темою якого стала свобода дітей – мова йде про українських дітей, яких було незаконно депортовано російською владою. Учасниками заходу, участь в якому від України взяли гурт YAGODY та А. Войтюк, а від ПАР – музичні виконавці AusTebza, Mpumi Mama Drum, Modise Sekgothe, Itai Hakim, Tubatsi Moloji, Langa Mavuso та гурт The Soil [15].

У 2019 р. стартував проєкт Національного художнього музею України, присвячений українському модернізму («Модернізм в Україні»), метою якого стало висвітлення творів, що десятиліттями лишалися у тіні через радянську ідеологію. З початком повномасштабної війни, в рамках програми збереження та порятунку культурних цінностей, картини було вивезено в Європу. Вони стали експонатами великого виставкового проєкту «В епіцентрі бурі: український модернізм

1900–1930-х років», що протягом 2022–2024 рр. проходив у музеях Іспанії (Мадрид, Національний музей Тіссена-Борнеміси), Німеччини (Кельн, Музей Людвіга), Великобританії (Лондон), Бельгії (Королівський музей образотворчого мистецтва), Австрії (Відень) та ін. Таким чином світовій спільноті було всебічно представлено український модернізм як мистецьке явище. На початку 2025 р. виставку було відкрито в Національному художньому музеї України [10]. Варто зазначити, що на офіційному вебсайті мадридського Національного музею Тіссен-Борнеміса було створено віртуальний тур виставкою, що суттєво розширило кількість осіб, які ознайомилися з українським мистецтвом.

У цьому контексті варто звернути увагу на роль інформаційно-комунікаційних технологій в кроскультурній комунікації сучасної української мистецької дипломатії. Завдяки можливості нових медіа, охопленню музейної комунікації інтернет-простору, зокрема соціальних мереж, мистецька дипломатія перейшла на новий рівень. На сучасному етапі важлива роль в мистецькій дипломатії належить цифровим медіа, що надають нові операційні інструменти для ефективної взаємодії в процесі кроскультурної комунікації. З початку повномасштабного вторгнення державні інституції, заклади, організації, фонди та митці продемонстрували надзвичайну здатність охоплювати нову аудиторію за допомогою ефективної комунікації, особливо в соціальних мережах.

Висновки. Мистецька дипломатія, як елемент м'якої сили, тобто здатності країни бути привабливою на міжнародній арені завдяки своїм цінностям та ідеалам, своїй культурі, а також своїй зовнішній та внутрішній політиці, стає ефективною, коли національна культурна система інтегрована в культурну економіку. Водночас для ефективного використання м'якої сили, необхідна налагоджена комунікація, що відповідає рівню розвитку світової спільноти та її запитам. На сучасному етапі розвитку суспільства голов-

ною платформою для кроскультурної комунікації є нові медіа. Уніфікованість інтернет-контенту, що сформувався і розвивається в контексті специфіки глобальної мережевої культури, забезпечує кроскультурний аспект.

Українська мистецька дипломатія, розвиток якої активізувався у зв'язку з соціально-політичними трансформаціями протягом 2010-х – початку 2020-х рр. реалізується завдяки колаборації державних (Міністерство культури та інформаційної політики, Міністерство закордонних справ, Український інститут), громадських і приватних організацій та ін. Серед пріоритетних напрямів – репрезентація багатого культурно-мистецького спадку, художніх, театральних та ін. здобутків України, захист і популяризація культурної спадщини, налагодження діалогічної форми кроскультурної взаємодії з іншими країнами. Представлені Україною проекти в рамках мистецької дипломатії засвідчують синтез традицій та інновацій, відкритість сучасним цифровим технологіям і шанобливе ставлення до національних традицій. З початком повномасштабного воєнного вторгнення російських військ на територію України мистецька дипломатія постає в першу чергу засобом привернути увагу світової спільноти до: злочинів проти українського народу, руйнування культурної спадщини, деколонізації національної культури, свободи та безпеки дітей, відновлення історичної справедливості щодо українських митців.

Перспектива подальших досліджень пов'язана з окреслення напрямів розробки ефективних комунікаційних стратегій кроскультурної комунікації в українській мистецькій дипломатії. Вплив цифрових медіа на українську мистецьку дипломатію – перспективний шлях для майбутніх досліджень, зокрема виявлення ролі цифрових платформ, соціальних медіа та онлайн-культурних взаємодій у сучасній мистецькій дипломатії. Важливим питанням є те, як ці інструменти впливають на погляди, сприяють кроскультурній комунікації та розвитку мистецької дипломатії.

Список літератури:

1. Bound K., Briggs R., Holden J., Jones S. Cultural Diplomacy. London: Demos. 2007.
2. Exhibition «Ukraine: Land of the Brave»: the art of immersive technologies helps show the world the whole truth about the war and help understand what Ukrainians feel. Ukrinform. 2022. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-presshall/3580017-vistavka-ukraina-zemla-horobrih-mistectvo-impresivnih-tehnologij-dopomagae-pokazati-svitovi-vsu-pravdu-pro-vijnu-ta-dopomogti-zrozumiti-so-vidcuvaut-ukrainci.html>
3. Hall E. T. Hidden Differences: Studies in International Communication. Grand & Jahr, 1983.
4. Hu X. Exploring Cross-Cultural Art Exchange Strategies in Craft Art Education. *Chinese National Exhibition*, 2024, 14, 202–204 p.
5. Hubernator O. Immersive cultural practices as a phenomenon of metamodernism: PhD dissertation in the specialty 034 – Culturology. Kyiv National University of Culture and Arts. Kyiv. 2023.

6. Immersive-world-ukrainian-art. Oseredok. Ukrainian cultural and educational centre. 2022. URL: <https://oseredok.ca/ua/immersive-world-ukrainian-art-2/>
7. Ivashchuk A. Cross-cultural communications in shaping the cultural image of Ukraine in the international information environment. *Revista Amazonia Investiga*, 2024.13, 251–263 p.
8. Lavryshyn Y. Reattribution: How Ukraine Returns Art Appropriated by Russia. Detector media. 2023. URL: <https://ms.detector.media/trendi/post/32977/2023-09-18-pereatrybutsiya-yak-ukraina-povertaie-sobi-pryvlasnene-rosiieyu-mystetstvo/>
9. Lutsyshyn H., Honcharuk A. Peculiarities of the development of Ukrainian cultural diplomacy in modern conditions. *Humanitarian vision*, 2017. 3, 1, 25–30 p.
10. National Art Museum of Ukraine. In the Epicenter of the Storm. Modernism in Ukraine 1900–1930s. 2025. URL: <https://namu.ua/exhibitions/v-epicentri-buri-modernizm-v-ukrayini-1900-1930-h>
11. Nevolov V., Patsunov V. Ukrainian theatrical art in the context of European international theatrical festivals. *Bulletin of the Kyiv National University of Culture and Arts. Series: Stage Art*, 2018. 2, 94–103 p.
12. Redya V. Music in the cultural diplomacy of modern Ukraine. *Ukrainian culture: past, present, ways of development*, 2024. 48, 153–160 p.
13. Ruban V. Projects of contemporary dance figures as a tool of cultural diplomacy of Ukraine under martial law. *Issues of cultural studies*, 2023. (42), 270–285 p.
14. Ye Z. Cross-Cultural Communication and Diversity in Contemporary Art. *Journal of Social Science and Cultural Development*. 2024. Vol.1, No 2.
15. Yukhymenko M. Why is Ukrainian diplomacy needed and how is it implemented? *Conscious*. 2024. URL: <https://svidomi.in.ua/page/chomu-potribna-ta-ia-realizovuietsia-ukrainska-kulturna-dyplomatii>
16. Vodyakhin E. Ukrainian theater as an instrument of cultural diplomacy and its role in modern integration processes. *Culture of Ukraine*, 2023. 82, 28–34 p.

Oblasova O. I., Ryvlyna V. M. PECULIARITIES OF CROSS-CULTURAL COMMUNICATION IN CONTEMPORARY UKRAINIAN ART DIPLOMACY

The article is devoted to the study of the features of cross-cultural communication of modern Ukrainian art diplomacy. It is stated that art diplomacy, as an element of soft power, that is, the ability of a country to be attractive in the international arena due to its values and ideals, its culture and art, requires well-established communication that meets the level of development of the world community and its needs. It is emphasized that at the current stage of society's development, the main platform for cross-cultural communication is new media. It is found that Ukrainian art diplomacy, the development of which has intensified in connection with socio-political transformations during the 2010s – early 2020s, is implemented through the collaboration of state (Ministry of Culture and Information Policy, Ministry of Foreign Affairs, Ukrainian Institute), public and private organizations, etc. The priority areas of Ukrainian art diplomacy have been identified: representation of the rich cultural and artistic heritage, artistic, theatrical and other achievements of Ukraine, protection and popularization of cultural heritage, establishment of a dialogical form of cross-cultural interaction with other countries. The results of the study prove that the international projects presented by Ukraine within the framework of art diplomacy demonstrate the synthesis of traditions and innovations, openness to modern digital technologies and respectful attitude to national traditions. With the beginning of the full-scale military invasion of Russian troops into the territory of Ukraine, art diplomacy appears primarily as a means of drawing the attention of the world community to: crimes against the Ukrainian people, destruction of cultural heritage, decolonization of national culture, freedom and safety of children, restoration of historical justice for Ukrainian artists.

Key words: cross-cultural communication, art diplomacy, Internet technologies, content, new media, world community, international projects.

Дата надходження статті: 09.11.2025

Дата прийняття статті: 10.12.2025

Опубліковано: 30.12.2025